श्यमत्र कैवर्त्तैर्व्यापादयितव्याः । इति नगरोपान्ते पर्यालोचना मयाकर्णिता । ततो वर्तनाभावादस्मन्मरणमुपस्थितं । इति ज्ञात्वाहमाहारेऽपि मन्दादरः कृतः । तच्छ्रुत्वा सर्वैर्मत्स्यैरालोचितं । इहसमये तावदुपकारक एवास्माकमिति लक्ष्यते । तदयमेव यथा कर्तव्यं पृच्छ्यतां ।

5 तथा चोक्तं । उपकर्त्रारिणा संधिर्न मित्रेणापकारिणा ।
उपकारापकारौ हि लक्ष्यं लक्षणमेतयोः ॥ १४ ॥

मत्स्या ऊचुः । कोऽत्र रक्षणोपायः । वको ब्रूते । अस्ति रक्षाहेतुर्जलाशयान्तरगमनं तत्राहं युष्मान् नयामि । मत्स्यैरपि भयादुक्तं । एवमस्तु । ततोऽसौ दुष्टवको मत्स्यांस्तान् एकैकशो नीत्वाभक्षयत् । अनन्तरं कुलीरः

10 कश्चित् तमुवाच । भो वक मामपि तत्र नय । ततो वकोऽप्यपूर्वकुलीरमांसार्थी सादरं तं नीतवान् । अथ वकेन नीतः स्थले स धृतः । कुलीरो मत्स्यकङ्कालाकीर्णं भूतलमवलोक्याचिन्तयत् । हा हतोऽस्मि मन्दभाग्यः । भवतु । इदानीं समयोचितं व्यवहरामि । इत्यालोच्य यदासौ ग्रीवां प्रसार्य तं हन्तुमुद्यतस्तदैवासौ कुलीरः करेण तस्य वकस्य ग्रीवां चिच्छेद । अतो

15 ऽहं ब्रवीमि भक्षयित्वा बहून् मत्स्यान् इत्यादि । ततः स पुनश्चित्रवर्णो राजाब्रवीत् । शृणु तावन्मन्त्रिन् मयैतदालोचितमस्ति यदत्रावस्थितेन मेघवर्णेन राज्ञा यावन्ति कर्पूरद्वीपस्योत्तमद्रव्याणि तान्यस्माकमुपनेतव्यानि । तेन च महता विलासेनास्माभिर्विन्ध्याचले स्थातव्यं । दूरदर्शी विहस्याह । देव ।

अनागतवतीं चिन्तां कृत्वा यस्तु प्रहृष्यति ।
20 स तिरस्कारमाप्नोति भग्नभाण्डो द्विजो यथा ॥ १५ ॥

Fab. VIII. राजाह कथमेतत् । मन्त्री कथयति । अस्ति देवीकोट्टनगरे देवशर्मा नाम ब्राह्मणः । तेन विषुवसमये शक्तुभूतः शराव एकः प्राप्तः । ततस्तमादायासौ